

32004R0583

30.3.2004.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 91/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 583/2004

(2004. gada 22. marts),

ar kuru groza Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, (EK) Nr. 1786/2003 par žāvētās rupjās lopbarības tirgus kopīgo organizāciju un (EK) Nr. 1257/1999 par lauku attīstības atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanas Eiropas Savienībai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Līgumu par Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanas Eiropas Savienībai⁽¹⁾, kas parakstīts 2003. gada 16. aprīlī Atēnās, un jo īpaši tā 2. panta 3. punktu,

ņemot vērā Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā⁽²⁾ (še turpmāk — "Pievienošanās akts"), un jo īpaši tā 57. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003⁽³⁾ ir izveidoti kopīgi tiešā atbalsta shēmu noteikumi saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveidotas dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem.
- (2) Minētie kopīgie noteikumi un atbalsta shēmas jāgroza, lai tās būtu iespējams īstenot Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā (še turpmāk — "jaunās dalībvalstis").
- (3) Lai pielāgojumus ieviestu jaunajās dalībvalstīs, Komisijai jānosaka jaunajām dalībvalstīm paredzētā papildu atbalsta maksimāli pieļaujamais daudzums.
- (4) Lauksaimnieki jaunajās dalībvalstīs saņems tiešos maksājumus saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu. Lai panāktu pienācīgu līdzsvaru starp politikas instrumentiem, kuru nolūks ir veicināt noturīgu lauksaimnie-

cību, un tiem, kuru nolūks ir veicināt lauku attīstību, pielāgojumu sistēmu jaunajās dalībvalstīs nevajadzētu piemērot, iekams tiešo maksājumu apjoms nav vismaz vienāds ar to apjomu, kāds piemērojams Kopienā 2004. gada 30. aprīlī.

- (5) Ievērojot pakāpeniski ieviešamo tiešo maksājumu apjomus lauksaimniekiem jaunajās dalībvalstīs, jāparedz, ka saskaņā ar 143.a pantā paredzētās pieaugumu shēmas piemērošanu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajām dalībvalstīm, finanšu disciplīnas instruments nav jāattiecina uz jaunajām dalībvalstīm, iekams jaunajām dalībvalstīm piemērojamo tiešo maksājumu apjoms nebūs vismaz vienāds ar apjomu, kāds piemērojams Kopienā 2004. gada 30. aprīlī.

- (6) Tiešie maksājumi saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu ir balstīti uz iepriekš saņemto tiešo maksājumu pamatsummām vai uz reģionālajiem maksājumiem par hektāru. Lauksaimnieki jaunajās dalībvalstīs Kopienas tiešos maksājumus nav saņēmuši, un viņiem nav vēsturisko pamatsummu 2000., 2001. un 2002. kalendārajam gadam. Tādēļ vienreizējo maksājumu shēmai jaunajās dalībvalstīs jābūt balstītai uz reģionālajiem maksājumiem par hektāru, kas atbilstīgi objektīviem kritērijiem sadalīti reģioniem un sīkāk iedalīti tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā un kuri izpilda atbilstības kritērijus.

- (7) Tiešo maksājumu summai, kas izteikta valstīm noteiktajos maksimāli pieļaujamajos daudzumos, saskaņā ar jaunajām dalībvalstīm paredzēto vienreizējo maksājumu shēmu jābūt balstītai uz to kvotu, tiem ierobežojumiem un daudzumiem, par kādiem ir panākta vienošanās pievienošanās sarunās, kas pareizināti ar attiecīgajām atbalsta summām par hektāru, par dzīvnieku vai par tonnu.

⁽¹⁾ OV L 236, 23.9.2003., 17. lpp.⁽²⁾ OV L 236, 23.9.2003., 33. lpp.⁽³⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(8) No 2005. gada 1. aprīļa groza tirgus regulējumu, kas veicina žāvētas rupjās lopbarības ražošanu, kā paredzēts Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1786/2003 par žāvētas rupjās lopbarības tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾. No minētās dienas šī tirgus atbalstīšana daļēji izpaužas tiešā maksājuma veidā, ar ko atbalstīs lauksaimniekus. Lai izvairītos no jaunajām dalībvalstīm paredzētā kopējā atbalsta samazinājuma 2005. gadā, ir jāizdara atkāpe no tiešo maksājumu pakāpeniskas ieviešanas vispārējā principa. Tādēļ attiecībā uz vienreizējo maksājumu shēmas sastāvdaļu, kas saistīta ar žāvētu rupjo lopbarību, valstij noteiktais maksimāli pieļaujama daudzums jāaprēķina no 100 % atbalsta apmēra nevis no pakāpeniskās ieviešanas atbalsta apmēra.

(9) Pateicoties vienreizējo maksājumu shēmas reģionalizācijas iespējai, jaunajām dalībvalstīm jāļauj korigēt piemaksu par hektāru, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū.

(10) Jaunajām dalībvalstīm jādod iespēja daļēji īstenot vienreizējo maksājumu shēmu un/vai dažas nozares atbrīvot no tās piemērošanas.

(11) Nozaru ierobežojumiem attiecībā uz daļēju īstenošanu un/vai dažu nozaru izslēgšanai no vienreizējo maksājumu shēmas jābūt balstītiem uz kvotu, ierobežojumiem un daudzumiem, par kādiem ir panākta vienošanās pievienošanās sarunās.

(12) Pārejot no vienoto platībmaksājumu shēmas uz vienreizējo maksājumu shēmu un citām atbalsta shēmām, var rasties pielāgošanās grūtības, kuras nav aplūkotas šajā regulā. Lai novērstu šo iespējamību, Regulā (EK) Nr. 1782/2003 jāiekļauj vispārīgs noteikums, kas ļauj Komisijai noteikt pārejas posma pasākumus, kuri nepieciešami kādu laika posmu.

(13) Ņemot vērā plānošanas periodu īsumu, ar Pievienošanās aktu ir ieviesta iespēja integrēt "LEADER+ (Kopienas lauku attīstības iniciatīva) tipa pasākumu" galvenajās programmās, nevis izstrādāt atsevišķu LEADER+ programmu. Tādēļ jaunajām dalībvalstīm nav vajadzīgs pasākums "integrētu lauku attīstības stratēģiju pārvaldība ar vietēju personālsabiedrību starpniecību", kas ieviests Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1257/

1999 par lauku attīstības atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF)⁽²⁾, jo uz to attiecas LEADER+ tipa pasākums.

(14) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 1782/2003, (EK) Nr. 1786/2003 un (EK) Nr. 1257/1999,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi:

1. Regulas 5. panta 2. punkta pirmās daļas beigās pievieno šādu teikumu:

"Jaunās dalībvalstis nodrošina, ka zeme, kuru izmantoja pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā, tiek saglabāta pastāvīgajām ganībām."

2. Regulas 12. pantā iekļauj šādu punktu:

"5. Attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm 2. punktā minētos ierobežojumus Komisija nosaka atbilstoši 144. panta 2. punktā minētajai procedūrai."

3. Pēc 12. panta iekļauj šādu pantu:

"12.a pants

Piemērošana jaunajām dalībvalstīm

1. Uz jaunajām dalībvalstīm neattiecas 10. un 12. pants līdz tā kalendārā gada sākumam, kurā jaunajām dalībvalstīm piemērojamo tiešo maksājumu apjoms ir vismaz vienāds ar Kopienā piemērojamo maksājumu apjomu 2004. gada 30. aprīlī.

2. Saskaņā ar 143.a pantā paredzētās pieaugumu shēmas piemērošanu visiem tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti jaunajās dalībvalstīs, uz jaunajām dalībvalstīm neattiecas 11. pants līdz tā kalendārā gada sākumam, kurā jaunajās dalībvalstīs piemērojamo tiešo maksājumu apjoms ir vismaz vienāds ar Kopienā piemērojamo maksājumu apjomu 2004. gada 30. aprīlī."

4. Regulas 54. panta 2. punkta pirmās daļas beigās pievieno šādu teikumu:

"Attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm norādi uz datumu, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumu iesniegšanai 2003. gadā, uzskata par norādi uz 2003. gada 30. jūniju."

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 114. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999. 80. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1783/2003 (OV L 270, 21.10.2003., 70. lpp.).

5. Regulas III sadaļā iekļauj šādu nodaļu:

“6. NODAĻA

ĪSTENOŠANA JAUNAJĀS DALĪBVALSTĪS

71.a pants

1. Ja vien šajā nodaļā nav paredzēts citādi, šīs sadaļas noteikumi attiecas uz jaunajām dalībvalstīm.

Nepiemēro 33., 34., 37., 38., 39. pantu, 40. panta 1., 2., 3. un 5. punktu, 41., 42., 43., 47. līdz 50., 53. un 58. līdz 63. pantu.

2. Ikvienu jaunā dalībvalsts, kas piemēro vienoto platībmaksājumu shēmu, pieņem 64. panta 1. punktā un 71. panta 1. punktā minētos lēmumus līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms gada, kurā tā pirmo reizi piemēros vienoto platībmaksājumu shēmu.

71.b pants

Atbalsta pieteikums

1. Lauksaimnieki iesniedz pieteikumus par atbalsta saņemšanu saskaņā ar vienreizējo maksājumu shēmu līdz datumam, ko nosaka jaunās dalībvalsts, bet ne vēlāk kā līdz 15. maijam.

2. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus un izņēmuma apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē, tiesības nepiešķir tiem lauksaimniekiem, kuri uz vienreizējo maksājumu shēmu nav pieteikušies līdz pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada 15. maijam.

3. Summas, kas atbilst minētajām nepiešķirtajām tiesībām, ieskaita atpakaļ 71.d pantā minētajā valsts rezervē, un tās ir pieejamas pārdalei.

71.c pants

Maksimums

Katrai jaunajai dalībvalstij noteiktais maksimāli pieļaujama daudzums ir minēts VIIIa pielikumā.

71.d pants

Valsts rezerve

1. Katra jaunā dalībvalsts veic tai noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma lineāru procentuālu samazināšanu, lai veidotu valsts rezervi. Šis samazinājums nav lielāks par 3 %, neskarot 71.b panta 3. punkta piemērošanu.

2. Jaunās dalībvalsts izmanto valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences izkropļojumiem, piešķirtu tiesības uz maksājumu lauksaimniekiem, kuri atrodas īpašā situācijā, kas jādefinē Komisijai saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Pirmajā gadā, kad piemēro vienreizējo maksājumu shēmu, jaunās dalībvalsts var izmantot valsts rezervi, lai atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences izkropļojumiem, tiesības uz maksājumiem piešķirtu tiem lauksaimniekiem īpašās nozarēs, kuri atrodas īpašā situācijā sakarā ar pāreju uz vienreizējo maksājumu shēmu. Šādas tiesības uz maksājumiem piešķir saskaņā ar noteikumiem, kas jāparedz Komisijai atbilstīgi 144. panta 2. punktā minētajai procedūrai.

4. Piemērojot 2. un 3. punktu, jaunās dalībvalsts var palielināt tiesību vienības vērtību EUR 5 000 robežās un/vai tiesību skaitu, kas piešķiramas lauksaimniekiem.

5. Jaunās dalībvalsts veic tiesību lineāru samazināšanu, ja to valsts rezerve nav pietiekama 2. un 3. punktā minētajiem gadījumiem.

6. Izņemot faktiskā vai sagaidāma mantojuma nodošanas gadījumus un atkāpjoties no 46. panta, tiesības, kas noteiktas, izmantojot valsts rezervi, nenodod piecus gadus pēc to piešķiršanas.

Atkāpjoties no 45. panta 1. punkta, visas tiesības, kas nav izmantotas katru gadu piecu gadu laika posmā, tūlīt tiek ieskaitītas atpakaļ valsts rezervē.

71.e pants

Reģionālā 71.c pantā minētā maksimuma piešķiršana

1. Jaunās dalībvalsts vienreizējo maksājumu shēmu piemēro reģionu līmenī.

2. Šos reģionus jaunās dalībvalsts nosaka atbilstīgi objektīviem kritērijiem.

Tās jaunās dalībvalsts, kam ir mazāk nekā trīs miljoni hektāru, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, var uzskatīt par vienu atsevišķu reģionu.

3. Pēc 71.d pantā paredzētā samazinājuma katra jaunā dalībvalsts atbilstīgi objektīviem kritērijiem sadala tai noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas minēts 71.c pantā, starp reģioniem.

71.f pants

Vienreizējo maksājumu shēmas reģionalizācija

1. Visi lauksaimnieki, kuru saimniecības atrodas attiecīgajā reģionā, saņem tiesības, kuru vienības vērtība aprēķināta, reģionālo maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 71.e pantu, dalot ar reģionu līmenī noteiktu to hektāru skaitu, par kuriem 44. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

2. Tiesību skaits vienam lauksaimniekam ir vienāds ar hektāru skaitu, ko viņš deklarē saskaņā ar 44. panta 2. punktu pirmajam vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gadam, izņemot nepārvaramas varas gadījumus vai izņēmuma apstākļus 40. panta 4. punkta nozīmē.

3. Tiesības uz maksājumu par hektāru negroza, ja vien nav paredzēts citādi.

71.g pants

Zemes izmantošana

1. Lauksaimnieki, atkāpjoties no 51. panta, saskaņā ar šā panta noteikumiem var arī izmantot zemes gabalus, kas deklarēti atbilstīgi 44. panta 3. punktam, lai ražotu produktus, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 2200/96 (*) 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 (**) 1. panta 2. punktā, kā arī kartupeļus, kas nav paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, par ko atbalstu piešķir saskaņā ar šīs regulas 93. pantu, izņemot ilggadīgās kultūras.

2. Jaunās dalībvalsts nosaka hektāru skaitu, ko var izmantot saskaņā ar 1. punktu, atbilstīgi objektīviem kritērijiem sadalot hektāru vidējo skaitu, kurus izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai valsts līmenī trīs gadu laika posmā no 2000. līdz 2002. gadam, pēc reģioniem, kas noteikti saskaņā ar 71.e panta 2. punktu. Hektāru vidējo skaitu valsts līmenī un hektāru skaitu reģionu līmenī nosaka Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, pamatojoties uz datiem, ko paziņojusi jaunā dalībvalsts.

3. Robežās, kas attiecīgā reģionam noteiktas atbilstīgi 2. punktam, lauksaimniekam atļauj izmantot 1. punktā minēto iespēju:

- a) hektāru skaita robežās, ko viņš izmantoja 1. punktā minēto produktu ražošanai 2003. gadā;
- b) atkāpjoties no 71.a panta 1. punkta otrās daļas, ja, *mutatis mutandis*, piemēro 40. panta un 42. panta 4. punktu, tad hektāru skaita robežās, kas jānosaka

atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un lai izvairītos no traucējumiem tirgū un konkurences izkropļojumiem.

4. To hektāru skaita robežās, kas vēl ir pieejami pēc 3. punkta prasību piemērošanas, lauksaimnieki var ražot 1. punktā minētos produktus, izmantojot tādu skaitu hektāru, uz kuriem neattiecas 3. punkts, to hektāru skaita robežās, ko izmanto 1. punktā minēto produktu ražošanai 2004. un/vai 2005. gadā, priekšroku dodot lauksaimniekiem, kuri produktus 2004. gadā jau ražoja to hektāru skaita robežās, ko izmantoja 2004. gadā.

Ja piemēro 71. panta vai 143.b panta prasības, tad 2004. un 2005. gadu aizstāj attiecīgi ar gadu pirms vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada un ar pašu piemērošanas gadu.

5. Lai noteiktu 3. un 4. punktā minētās individuālās robežas, jaunās dalībvalstis izmanto lauksaimnieka individuālos datus, ja tādi ir pieejami, vai jebkurus citus pierādījumus, ko iesniedz lauksaimnieks.

6. Hektāru skaits, par ko atļaujas noteiktas saskaņā ar 3. un 4. punktu, nekādā ziņā nepārsniedz pirmajā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gadā deklarēto to hektāru skaitu, par kuriem saskaņā ar 44. panta 2. punktu ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

7. Atļauju attiecīgajā reģionā izmanto kopā ar atbilstošajām tiesībām uz maksājumu.

8. Ziņojums, kas minēts 60. pantā, attiecas arī uz īstenošanu jaunajās dalībvalstīs.

71.h pants

Zālaugu platības

Jaunās dalībvalstis atbilstīgi objektīviem kritērijiem reģionālā maksimāli pieļaujamā daudzuma vai tā daļas robežās var noteikt arī atšķirīgas vienības vērtības tām tiesībām, kas piešķiramas 71.f panta 1. punktā minētajiem lauksaimniekiem, par zālaugu patību hektāriem, kuri noteikti 2003. gada 30. jūnijā, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, vai alternatīvi par hektāriem, kuros atrodas pastāvīgās ganības, kas noteiktas 2003. gada 30. jūnijā, un par jebkuru citu hektāru, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

71.i pants

Piena ražošanas piemaksa un papildmaksājumi

Summas, kas atbilst piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem saskaņā ar 95. un 96. pantu un kas piešķiramas 2007. gadā, no 2007. gada iekļauj vienreizējo maksājumu shēmā.

Taču jaunās dalībvalstis var nolemt, ka summas, kas atbilst piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem saskaņā ar 95. un 96. pantu, vienreizējo maksājumu shēmā daļēji vai pilnā apmērā iekļauj no 2005. gada. Attiecīgi groza tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo punktu.

Summa, ko izmanto tiesību noteikšanai saistībā ar minētajiem maksājumiem, ir vienāda ar summām, kuras jāpiešķir atbilstīgi 95. un 96. pantam un kuras aprēķinātas, pamatojoties uz individuālo referenes daudzumu pienam, kurš pieejams saimniecībā tā gada 31. martā, kad minētos maksājumus pilnībā vai daļēji iekļāva vienreizējo maksājumu shēmā.

Atkāpjoties no 71.a panta 1. punkta, *mutatis mutandis*, piemēro 48., 49. un 50. panta prasības.

71.j pants

Tiesības atstāt zemi atmatā

1. Lauksaimnieki daļu savu tiesību uz maksājumiem saņem kā tiesības atstāt zemi atmatā.

2. Tiesību atstāt zemi atmatā skaitu nosaka, reizinot lauksaimnieka zemi, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu 54. panta 2. punkta nozīmē un kura deklarēta vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ar piemērojamo atmatas koeficientu.

Atmatas koeficientu aprēķina, obligātās atmatas 10 % pamatkoeficientu pareizinot ar attiecību starp 101. panta trešajā daļā minēto reģionu pamatplatību vai pamatplatībām attiecīgajā reģionā un zemi, par kuru 54. panta 2. punkta nozīmē ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

3. Tiesību atstāt zemi atmatā vērtība ir reģionālā vērtība tiesībām uz maksājumu, kas noteikta atbilstīgi 71.f panta 1. punktam.

4. Šā panta 1. līdz 3. punkts neattiecas uz lauksaimniekiem, kuri deklarē mazāk par to hektāru skaitu 54. panta 2. punkta nozīmē, kāds būtu vajadzīgs, lai saražotu tādu tonnu skaitu, kas vienāds ar 92 tonnām graudaugu produktu, kā noteikts IX pielikumā, pamatojoties uz XI b pielikumā minēto referenes ražību, kāda piemērojama jaunajām dalībvalstīm, kur atrodas saimniecības, dalot ar 2. punkta otrajā daļā minēto attiecību.

71.k pants

Nosacījumi attiecībā uz tiesībām

1. Atkāpjoties no 46. panta 1. punkta prasībām, saskaņā ar šo nodaļu noteiktās tiesības var nodot tikai tajā pašā reģionā vai starp tiem reģioniem, kuros ir identiskas tiesības par hektāru.

2. Jaunās dalībvalstis, vēlākais, līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada, var pieņemt lēmumu atbilstīgi Kopienas tiesību vispārējam principam arī par to, ka saskaņā ar šo nodaļu noteiktās tiesības ir pakļautas pakāpeniskiem grozījumiem atbilstīgi iepriekš noteiktiem pasākumiem un objektīviem kritērijiem.

71.l pants

Fakultatīvā izpilde

1. Uz jaunajām dalībvalstīm attiecas 5. nodaļas 2., 3. un 4. iedaļas prasības saskaņā ar šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem. Taču 4. iedaļas prasības neattiecas uz jaunajām dalībvalstīm, kas piemēro 143.b pantā minēto vienotā platībmaksājuma shēmu.

2. Jebkuru norādi 5. nodaļas 2. un 3. iedaļā uz 41. pantu, jo īpaši attiecībā uz valstij noteikto(-ajiem) maksimāli pieļaujamo(-ajiem) daudzumu(-iem), uzskata par norādi uz 71.c pantu.

3. Ziņojumā, kas minēts 64. panta 3. punktā, iekļauj šajā nodaļā paredzētās izvēles iespējas.

(*) OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.

(**) OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp.”

6. Regulas 74. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Atbalstu piešķir par valsts pamatplatībām tradicionālajās ražošanas zonās, kas uzskaitītas X pielikumā.

Pamatplatības ir šādas:

Grieķija	617 000 ha
Spānija	594 000 ha
Francija	208 000 ha
Itālija	1 646 000 ha
Kipra	6 183 ha
Ungārija	2 500 ha
Austrija	7 000 ha
Portugāle	118 000 ha.”

7. Regulas 78. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 1 600 000 ha apjomā, par kuru var piešķirt atbalstu.”

8. Regulas 80. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Atbalsts atbilstīgi ražām attiecīgajās dalībvalstīs ir šāds:

	2004./2005. Tirdzniecības gadā un gadījumā, ja piemēro 71. pantu (EUR/ha)	Sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada (EUR/ha)
Grieķija	1 323,96	561,00
Spānija	1 123,95	476,25
Francija		
— valsts pamatteritorija	971,73	411,75
— Franču Gviāna	1 329,27	563,25
Itālija	1 069,08	453,00
Ungārija	548,70	232,50
Portugāle	1 070,85	453,75”

9. Regulas 81. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“81. pants

Platības

Ar šo nosaka katras ražotājas dalībvalsts pamatplatību. Tomēr Francijai nosaka divas pamatplatības. Pamatplatības ir šādas:

Grieķija	20 333 ha
Spānija	104 973 ha
Francija:	
— valsts pamatteritorija	19 050 ha
— Franču Gviāna	4 190 ha
Itālija	219 588 ha
Ungārija	3 222 ha
Portugāle	26 667 ha

Dalībvalsts savu pamatplatību vai pamatplatības var sīkāk sadalīt pamata apakšplatībās atbilstīgi objektīviem kritērijiem.”

10. Regulas 84. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“84. pants

Platības

1. Dalībvalsts piešķir Kopienas atbalstu tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežās, ko aprēķina, tai garantētās platības hektāru skaitu, kā noteikts 3. punktā, pareizinot ar vidējo summu EUR 120,75.

2. Ar šo nosaka maksimālo garantēto platību 812 400 ha apjomā.

3. Maksimālo garantēto platību, kas minēta 2. punktā, sadala šādās valstij garantētajās platībās:

Valstīm garantētās platības

Beļģija	100 ha
Vācija	1 500 ha
Grieķija	41 100 ha
Spānija	568 200 ha
Francija	17 300 ha
Itālija	130 100 ha
Kipra	5 100 ha
Luksemburga	100 ha
Ungārija	2 900 ha
Nīderlande	100 ha
Austrija	100 ha
Polija	1 000 ha
Portugāle	41 300 ha
Slovēnija	300 ha
Slovākija	3 100 ha
Apvienotā Karaliste	100 ha

4. Dalībvalsts var savu valstij garantēto platību sīkāk sadalīt apakšplatībās atbilstīgi objektīviem kritērijiem, jo īpaši reģionu līmenī vai atkarībā no ražošanas.”

11. Regulas 90. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“90. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām pretendēt uz atbalstu

Atbalstu piešķir tikai par tām platībām, uz kuru produkciju attiecas līgums starp lauksaimnieku un pārstrādes uzņēmumu, izņemot gadījumus, kad pārstrādi veic pats lauksaimnieks savā saimniecībā.

Platības, attiecībā uz kurām piemērota kultūraugu ar augstu enerģētisko vērtību shēma, nevar uzskatīt par atstātām atmatā Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 1. punktā un šīs regulas 54. panta 2. punktā, 63. panta 2. punktā, 71.j pantā un 107. panta 1. punktā norādīto atmatas prasību nozīmē.”

12. Regulas 94. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“94. pants

Nosacījumi

Atbalstu maksā tikai par kartupeļu daudzumu, uz ko attiecas audzēšanas līgums starp kartupeļu ražotāju un cietes ražotāju, tās kvotas ietvaros, kura piešķirta attiecīgā uzņēmumam, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1868/94 2. panta 2. vai 4. punktā.”

13. Regulas 99. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Pieprasītā atbalsta apjoms nepārsniedz maksimumu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši atbalsta par attiecīgo sugu sēklām sastāvdaļai 41. pantā minētajā valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā. Taču jaunajām dalībvalstīm šis maksimums atbilst XI pielikumā minētajiem apjomiem.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimumu, tad attiecīgajā gadā proporcionāli samazina atbalstu katram lauksaimniekam.”

14. Pēc otrās daļas 101. pantā iekļauj šādu daļu:

“Taču reģiona pamatplatību vai pamatplatības jaunajās dalībvalstīs Komisija nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru un XI b pielikumā uzskaitīto valsts pamatplatību robežās.”

15. Pēc pirmās daļas 103. pantā iekļauj šādu daļu:

“Jebkura jaunā dalībvalsts, kas 2004. gadā piemēro 143.b pantā minēto vienotā platībmaksājuma shēmu un izvēlas piemērot 66. pantu, reģionalizācijas plānu var atbilstīgi objektīviem kritērijiem noteikt arī ne vēlāk kā tā gada 1. augustā, kad vienoto platībmaksājuma shēmu piemēroja pēdējo reizi. Šādā gadījumā kopējās reģionu pamatplatības un vidējā svērtā references ražība nepārsniedz valsts pamatplatības un references ražības robežas saskaņā ar XI b pielikumu.”

16. Regulas 105. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“105. pants

Piemaksa par cietajiem kviešiem

1. Piemaksu platībatkarīgajam maksājumam

— 291 EUR/ha apmērā par 2005./2006. tirdzniecības gadu,

— 285 EUR/ha apmērā par 2006./2007. tirdzniecības gadu un turpmākajiem gadiem

maksā par platību, kas paredzēta cietajiem kviešiem tradicionālajās audzēšanas zonās, kuras uzskaitītas X pielikumā, nepārsniedzot šādus platības ierobežojumus:

Grieķija	617 000 ha
Spānija	594 000 ha
Francija	208 000 ha
Itālija	1 646 000 ha
Kipra	6 183 ha
Ungārija	2 500 ha
Austrija	7 000 ha
Portugāle	118 000 ha.

2. Ja tirdzniecības gadā kopējais to platību apjoms, par kurām papildus platībatkarīgajam maksājumam ir pieprasīta piemaksa, ir lielāks par 1. punktā minēto ierobežojumu, tad proporcionāli samazina katram lauksaimniekam piederošo platību, par kuru var veikt piemaksu.

Taču atkarībā no 1. punktā paredzētajiem ierobežojumiem katrai dalībvalstij, dalībvalstis var sadalīt minētajā punktā norādītās platības ražošanas zonās, kā noteikts X pielikumā, vai attiecībā uz Kopienas dalībvalstu sastāvu 2004. gada 30. aprīlī, ja vajadzīgs, reģionalizācijas plāna ražošanas zonās atkarībā no cieto kviešu audzēšanas apjomiem laika posmā no 1993. līdz 1997. gadam. Šādā gadījumā, ja kopējās platības reģionā, par kuru ir pieprasīta piemaksa platībatkarīgajam maksājumam, ir lielākas par atbilstošo reģiona platības ierobežojumu tirdzniecības gadā, tad proporcionāli samazina platību katram lauksaimniekam šajā ražošanas reģionā, par kuru var veikt piemaksu. Platību samazina tad, ja dalībvalstī esošās platības, kas atrodas reģionos, kuros nav sniegti reģioniem noteiktie ierobežojumi, ir sadalītas pa reģioniem, kur šie ierobežojumi ir pārsniegti.

3. Reģionos, kur ir labi organizēta cieto kviešu audzēšana, izņemot X pielikumā minētos reģionus, piešķir īpau atbalstu — 46 EUR/ha par 2005./2006. tirdzniecības gadu, nepārsniedzot šādu hektāru skaitu.

Vācija	10 000 ha
Spānija	4 000 ha
Francija	50 000 ha
Itālija	4 000 ha
Ungārija	4 305 ha
Slovākija	4 717 ha
Apvienotā Karaliste	5 000 ha.”

17. Regulas 108. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“108. pants

Zeme, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu

Maksājumu pieteikumus nevar iesniegt par zemi, uz kuras datumā, kas paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu, bija pastāvīgas ganības, tika audzētas ilggadīgās kultūras vai koki vai kura tika izmantota ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem.

No jaunajām dalībvalstīm maksājumu pieteikumus nevar iesniegt par zemi, uz kuras 2003. gada 30. jūnijā bija pastāvīgas ganības, tika audzētas ilggadīgās kultūras vai koki vai kura tika izmantota ar lauksaimniecību nesaistītiem mērķiem.

Dalībvalstis, ievērojot noteikumus, kas jāparedz saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru, var atkāpties no šā panta pirmās vai otrās daļas prasībām, ja tās veic pasākumus, lai novērstu jebkādu ievērojamu kopējās tās lauksaimniecības zemes pieaugumu, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu.”

18. Regulas 116. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu tiesību summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteiktos maksimāli pieļaujamos daudzumus, kas izklāstīti 4. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 118. pantā.

Izņemot gadījumus, kad piemēro 143.b pantu, jaunās dalībvalstis ražotājiem piešķir individuālos maksimāli pieļaujamos daudzumus un izveido valsts rezerves no katrai jaunajai dalībvalstij rezervēto piemaksas tiesību kopējā skaita, kā norādīts 4. punktā, ne vēlāk kā gada laikā pēc pievienošanās dienas.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 143.b pantam un, ja piemēro 67. panta prasības, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un valsts rezerves izveidošanu, kā minēts otrajā daļā, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada beigām.”

19. Regulas 116. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Piemēro šādus maksimāli pieļaujamos daudzumus:

Dalībvalsts	Tiesības (× 1000)
Beļģija	70
Čehija	66,733
Dānija	104
Vācija	2 432
Igaunija	48
Grieķija	11 023
Spānija	19 580
Francija	7 842
Īrija	4 956
Itālija	9 575
Kipra	472,401
Latvija	18,437
Lietuva	17,304
Luksemburga	4
Ungārija	1 146
Malta	8,485
Nīderlande	930
Austrija	206
Polija	335,88
Portugāle (*)	2 690
Slovēnija	84,909
Slovākija	305,756
Somija	80
Zviedrija	180
Apvienotā Karaliste	19 492
Kopā:	81 667,905

(*) Jākorrigē, kad beidzas Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņš.”

20. Regulas 119. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Piemēro šādas kopējās summas:

	(EUR 1 000)
Beļģija	64
Čehija	71
Dānija	79
Vācija	1 793
Igaunija	51
Grieķija	8 767
Spānija	18 827
Francija	7 083
Īrija	4 875
Itālija	6 920
Kipra	441
Latvija	19
Lietuva	18
Luksemburga	4
Ungārija	1 212
Malta	9
Nīderlande	743
Austrija	185
Polija	355
Portugāle	2 275
Slovēnija	86
Slovākija	323
Somija	61
Zviedrija	162
Apvienotā Karaliste	20 162”

21. Regulas 119. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Jaunajās dalībvalstīs kopējās summas piemēro saskaņā ar pieaugumu shēmu, kas izklāstīta 143.a pantā.”

22. Regulas 123. panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Piemēro šādus reģionālos maksimāli pieļaujamās daudzumus:

Beļģija	235 149
Čehija	244 349
Dānija	277 110
Vācija	1 782 700
Igaunija	18 800
Grieķija	143 134
Spānija	713 999 (*)
Francija	1 754 732 (**)
Īrija	1 077 458
Itālija	598 746
Kipra	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Luksemburga	18 962
Ungārija	94 620
Malta	3 201
Nīderlande	157 932
Austrija	373 400
Polija	926 000
Portugāle	175 075 (***) (****)
Slovēnija	92 276
Slovākija	78 348
Somija	250 000
Zviedrija	250 000
Apvienotā Karaliste	1 419 811 (*****)

(*) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1454/2001.

(**) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1452/2001.

(***) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1453/2001.

(****) Jākorrigē, kad beidzas Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņš.

(*****) Šo maksimumu uz laiku palielina par 100 000 līdz 1 519 811 līdz laikam, kad var eksportēt dzīvus dzīvniekus, kas jaunāki par sešiem mēnešiem.”

23. Regulas 126. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Katram zīdītājgovju lauksaimniekam piešķir atbalstu individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu robežās, kas noteiktas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 7. pantu vai 2. punkta otro daļu.”

24. Regulas 126. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiesību uz piemaksu summa to teritorijā nepārsniedz valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu, kurš norādīts 5. punktā, un ka var saglabāt valsts rezerves, kas minētas 128. pantā.”

Izņemot gadījumus, kad piemēro 143.b pantu, jaunās dalībvalstis ražotājiem piešķir individuālos maksimāli pieļaujamos daudzumus un izveido valsts rezerves no katrai jaunajai dalībvalstij rezervēto piemaksas tiesību kopējā skaita, kā norādīts 5. punktā, ne vēlāk kā gada laikā pēc pievienošanās dienas.

Pēc vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas perioda beigām atbilstīgi 143.b pantam un, ja piemēro 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļu, individuālo maksimāli pieļaujamo daudzumu piešķiršanu ražotājiem un valsts rezerves izveidošanu, kā minēts otrajā daļā, veic ne vēlāk kā līdz pirmā vienreizējo maksājumu shēmas piemērošanas gada beigām.”

25. Regulas 126. panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Piemēro šādus valstīm noteiktos maksimāli pieļaujamus daudzumus:

Beļģija	394 253
Čehija (*)	90 300
Dānija	112 932
Vācija	639 535
Igaunija (*)	13 416
Grieķija	138 005
Spānija (**)	1 441 539
Francija (***)	3 779 866
Īrija	1 102 620
Itālija	621 611
Kipra (*)	500
Latvija (*)	19 368
Lietuva (*)	47 232
Luksemburga	18 537
Ungārija (*)	117 000
Malta (*)	454
Nīderlande	63 236
Austrija	375 000
Polija (*)	325 581
Portugāle (****) (*****)	416 539
Slovēnija (*)	86 384
Slovākija (*)	28 080
Somija	55 000
Zviedrija	155 000
Apvienotā Karaliste	1 699 511

(*) Piemēro no pievienošanās dienas.

(**) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1454/2001.

(***) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1452/2001.

(****) Neierobežojot īpašās normas, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 1453/2001.

(*****) Pēc Regulas (EK) Nr. 1017/94 termiņa beigām jāpalielina ar piemaksām, kas rodas, minēto regulu piemērojot 2003. un 2004. gadā.”

26. Regulas 130. panta 3. punktā iekļauj šādu daļu:

“Jaunajām dalībvalstīm noteiktie maksimālie daudzumi ir ietverti šajā tabulā:

	Buļļi, vērši, govīs un teles	Teļi, kuri vecāki par vienu mēnesi, bet jaunāki par astoņiem mēnešiem, un kuru kautsvars nepārsniedz 185 kg
Čehija	483 382	27 380
Igaunija	107 813	30 000
Kipra	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200
Ungārija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polija	1 815 430	839 518
Slovēnija	161 137	35 852
Slovākija	204 062	62 841”

27. Regulas 133. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Piemēro šādas kopējās summas:

(miljoni EUR)

Beļģija	39,4
Čehija	8,776017
Dānija	11,8
Vācija	88,4
Igaunija	1,13451
Grieķija	3,8
Spānija	33,1
Francija	93,4
Īrija	31,4
Itālija	65,6
Kipra	0,308945
Latvija	1,33068
Lietuva	4,942267
Luksemburga	3,4
Ungārija	2,936076
Malta	0,0637
Nīderlande	25,3
Austrija	12,0
Polija	27,3
Portugāle	6,2
Slovēnija	2,964780
Slovākija	4,500535
Somija	6,2
Zviedrija	9,2
Apvienotā Karaliste	63,8”

28. Regulas 135. panta 1. punkta pirmo daļu papildina ar šādu ievilkumu:

“— attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm: ir vienāds ar 123. panta 8. punktā norādītajiem ierobežojumiem vai vienāds ar nokauto vīriešu kārtas liellopu vidējo skaitu 2001., 2002. un 2003. gadā, kas izriet no Eurostat datiem par minētajiem gadiem vai no jebkuriem citiem publicētiem oficiāliem statistikas datiem par minētajiem gadiem, ko atzīst Komisija.”

29. Regulas 135. panta 4. punktu papildina ar šādu teikumu:

“Jaunajām dalībvalstīm atskaites gadi ir 2001., 2002. un 2003. gads.”

30. Regulas 136. panta 2. punkta otro daļu papildina ar šādu teikumu:

“Jaunajām dalībvalstīm atskaites gadi ir 1999., 2000. un 2001. gads.”

31. Pēc 136. panta iekļauj šādu pantu:

“136.a pants

Piemērošanas nosacījumi jaunajām dalībvalstīm

Jaunajās dalībvalstīs kopējās summas, kas minētas 133. panta 3. punktā, un maksimālo platībatkarīgo maksājumu par hektāru EUR 350 apmērā, kas minēts 136. panta 3. punktā, piemēro atbilstīgi pieaugumu shēmai, kas izklāstīta 143.a pantā.”

32. Regulas 139. panta pirmo daļu papildina ar šādu teikumu:

“Taču maksimums, ko Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu noteikusi jaunajām dalībvalstīm, atbilst katra tiešā maksājuma sastāvdaļai maksimumā, kas minēts 71.c pantā.”

33. Regulas 143. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“143. pants

Maksimums

Pieprasītā atbalsta summa nepārsniedz maksimumu, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 64. panta 2. punktu, atbilstoši VI pielikumā minēto pākšaugu platībatkarīgo maksājumu sastāvdaļai valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamā daudzumā, kurš minēts 41. pantā. Taču maksimums, ko Komisija saskaņā ar 64. panta 2. punktu noteikusi jaunajām dalībvalstīm, atbilst VI pielikumā minēto pākšaugu platībatkarīgo maksājumu sastāvdaļai valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kurš minēts 71.c pantā.

Ja pieprasītā atbalsta kopējā summa pārsniedz noteikto maksimumu, tad proporcionāli samazina atbalstu katram lauksaimniekam attiecīgajā gadā.”

34. Regulas 145. panta d) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“d) attiecībā uz vienreizējo maksājumu shēmu — sīki izstrādāti noteikumi jo īpaši par valsts rezerves izveidi, tiesību nodošanu, ilggadīgo kultūru, pastāvīgo ganību, lauksaimniecības zemes un zālaugu patības definīcijām, iespējām, kas paredzētas III sadaļas 5. un 6. nodaļā, un to kultūraugu sarakstu, kurus atļauts audzēt atmatā atstātajā zemē, kā arī sīki izstrādāti noteikumi par atbilstību Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Saprašanās memorandam VVTT struktūrā par dažām eļļas augu sēklām, kas apstiprināts ar Lēmumu 93/355/EEK (*).”

(*) OV L 147, 18.6.1993., 25. lpp.”

35. Regulas 145. panta i) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“i) tādi II, VI, VII, IX, X un XI pielikuma grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā jo īpaši jaunos Kopienas tiesību aktus un, ciktāl tas attiecas uz VIII un VIII a pielikumu, piemērojot attiecīgi 62. un 71.i panta prasības, un attiecīgā gadījumā ņemot vērā informāciju, kuru dalībvalstis paziņojušas saistībā ar to pamatsummu daļu, kas atbilst maksājumiem par laukaugiem, kā arī maksimumu summām kā tādām, kas jāpalielina, ņemot vērā starpību starp faktiski noteikto platību un platību, par kuru piemaksas par laukaugiem ir samaksātas 2000. un 2001. gadā, piemērojot Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3887/92 (**). 9. panta 2. un 3. punktu (vai maksimālās garantētās platības cietajiem kviešiem) robežās un ņemot vērā valsts vidējo ražību, ko izmantoja VIII pielikumā paredzētajam aprēķinam.

(**) OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp.”

36. Regulas 145. panta q) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“q) pasākumi, kas ir gan vajadzīgi, gan attiecīgi pamatoti, lai ārkārtas situācijā risinātu praktiskus un specifiskus sarežģījumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar II sadaļas 4. nodaļas un III sadaļas 5. un 6. nodaļas īstenošanu. Tādos pasākumos var būt atkāpes no dažām šīs regulas daļām, bet tikai tiktāl un tādā laikā posmā, cik tas noteikti vajadzīgs.”

37. Regulas 146. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“146. pants

Informācijas nodošana Komisijai

Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šīs regulas prasības, un jo īpaši par tiem pasākumiem, kuri attiecas uz 5., 13., 42., 58. 71.d un 71.e pantu.”

38. Pēc 154. panta iekļauj šādu pantu:

“154.a pants

Pārejas pasākumi jaunajām dalībvalstīm

1. Ja ir vajadzīgi pārejas pasākumi, lai jaunajās dalībvalstīs sekmētu pāreju no vienotās platībmaksājuma shēmas un citām atbalsta shēmām, kas minētas III un IV sadaļā, tos nosaka saskaņā ar 144. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, var noteikt laika posmā, kas sākas 2004. gada 1. maijā un beidzas 2009. gada 30. jūnijā, un pēc minētā datuma tie nav spēkā. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome šo laika posmu var pagarināt, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu.”

39. Pēc VIII pielikuma iekļauj šādu pielikumu:

“VIII.a PIELIKUMS

Valstij noteiktais maksimāli pieļaujama daudzums, kas minēts 71.c pantā

Maksimāli pieļaujamie daudzumi ir aprēķināti, ievērojot 143.a pantā paredzēto pieaugumu shēmu, un tādēļ tie nav jāsamazina.

(miljoni EUR)

Kalendārais gads	Čehija	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Polija	Slovēnija	Slovākija
2005.	227,9	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,3	35,5	97,6
2006.	265,7	27,3	10,4	39,6	107,3	408,7	0,78	845,0	41,4	113,6
2007.	342,4	40,4	13,9	55,6	146,9	495,1	1,59	1 098,8	55,5	144,5
2008.	427,8	50,5	17,4	69,5	183,6	618,5	1,99	1 373,4	69,4	180,5
2009.	513,2	60,5	20,9	83,4	220,3	741,9	2,38	1 648,0	83,3	216,6
2010.	598,5	70,6	24,4	97,3	257,0	865,2	2,78	1 922,5	97,2	252,6
2011.	683,9	80,7	27,8	111,2	293,7	988,6	3,18	2 197,1	111,0	288,6
2012.	769,3	90,8	31,3	125,1	330,4	1 111,9	3,57	2 471,7	124,9	324,6
turpmākie gadi	854,6	100,9	34,8	139,0	367,1	1 235,3	3,97	2 746,3	138,8	360,6”

40. Regulas X pielikumu papildina ar šādiem ierakstiem:

“KIPRA

UNGĀRIJA

Reģioni

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl
 Közép-Alföld
 Mezőföld
 Berettyó-Kőrös-Maros vidéke
 Győri medence
 Hajdúság.”

41. Pēc XI pielikuma iekļauj šādus pielikumus:

“XI a PIELIKUMS

Maksimālie pieļaujamie daudzumi atbalstam par sēklām jaunajās dalībvalstīs, kas minēti 99. panta 3. punktā

(miljoni EUR)

Kalendārais gads	Čehija	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Polija	Slovēnija	Slovākija
2005.	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006.	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007.	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008.	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009.	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010.	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011.	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012.	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
turpmākie gados	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

XI b PIELIKUMS

Valsts laukaugu pamatplatības un references ražība jaunajās dalībvalstīs saskaņā ar 101. un 103. pantu

	Pamatplatība (hektāri)	References ražība (t/ha)
Čehija	2 253 598	4,20
Igaunija	362 827	2,40
Kipra	79 004	2,30
Latvija	443 580	2,50
Lietuva	1 146 633	2,70
Ungārija	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polija	9 454 671	3,00
Slovēnija	125 171	5,27
Slovākija	1 003 453	4,06”

2. pants

Regulas (EK) Nr. 1786/2003 5. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Maksimālo garantēto daudzumu, kas paredzēts 1. punktā, dalībvalstīm sadala šādi.

Valstīm garantētie daudzumi (tonnās)

Beļģijas un Luksemburgas Ekonomikas savienība (BLEU)	8 000
Čehija	27 942
Dānija	334 000
Vācija	421 000
Grieķija	37 500
Spānija	1 325 000
Francija	1 605 000
Īrija	5 000
Itālija	685 000
Lietuva	650
Ungārija	49 593
Nīderlande	285 000
Austrija	4 400
Polija	13 538
Portugāle	30 000
Slovākija	13 100
Somija	3 000
Zviedrija	11 000
Apvienotā Karaliste	102 000”

3. pants

Regulas (EK) Nr. 1257/1999 33. pantu papildina ar šādu daļu:

“Otrās daļas pēdējā ievilkumā paredzētais pasākums nav attiecināms uz Čehiju, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Slovēniju un Slovākiju.”

4. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 1. maijā, ja stājas spēkā Līgums par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanas Eiropas Savienībai.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 22. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
B. COWEN